

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 czerwca 2022 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółki Komandytowej z siedzibą w Ł.

przeciwko M. W.

o zapłatę

w trybie art. 148¹ kpc

o r z e k a :

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółki Komandytowej z siedzibą w Ł. na rzecz pozwanego M. W. kwotę 1 817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku powodowi do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością alternatywna spółka (...) Spółka Komandytowa wytoczyła powództwo przeciwko M. W. o zapłatę kwoty 5 489,64 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi dla tej kwoty od dnia wytoczenia powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że stroną pozwaną oraz pierwotnego wierzyciela (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. łączyła umowa pożyczki refinansującej nr (...) zwrata w dniu 10 stycznia 2021 roku za pośrednictwem platformy internetowej pośrednika kredytowego, na podstawie której stronie pozwanej udostępnione środki pieniężne w ustalonej umową kwocie 5 155,34 złotych na 30 dni.

W związku z opóźnieniem w spłacie pożyczkodawca podjął względem strony pozwanej działania windykacyjne o charakterze polubownym, które jednak okazały się bezskuteczne i nie doprowadziły do wykonania przez stronę pozwaną zobowiązania określonego w umowie.

Pożyczkodawca na podstawie umowy cesji wierzytelności nr (...) z 16 marca 2021 roku zbył przysługującą mu względem strony pozwanej wierzytelność na rzecz D. (...) z siedzibą w T..

Następnie na mocy aktu cesji nr I podpisanego w dniu 29 czerwca 2021 roku zawartego pomiędzy D. (...) z siedzibą w T., (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością oraz (...) Spółką Akcyjną D. (...) zbyła przysługującą mu względem strony pozwanej wymagalną wierzytelność na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Kolejno w dniu 6 sierpnia 2021 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na mocy umowy przelewu wierzytelności zawartej ze stroną powodową wniosła wkład niepieniężny w postaci pakietu wierzytelności nabytego wcześniej na podstawie Aktu Cesji nr 1 podpisanego dnia 29 czerwca 2021 roku, w tym również wierzytelność dochodzoną w niniejszym postępowaniu, tytułem pokrycia wkładu niepieniężnego zgodnie z umową powodowej spółki. Tym samym strona powodowa stała się wierzycielem strony pozwanej z tytułu wyżej wskazanej umowy pożyczki.

Powódka wskazała, że na dochodzoną niniejszym pozwem kwotę składają się:

1. niespłacony kapitał w kwocie 5 155,34 złotych,
2. niespłacona prowizja za udzielenie pożyczki w kwocie 0,00 złotych,
3. niespłacone umowne odsetki kapitałowe maksymalne naliczone przez pożyczkodawcę do kwoty udostępnionego kapitału od dnia zawarcia umowy pożyczki do dnia wymagalności pożyczki w kwocie 30,51 złotych,
4. odsetki umowne za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczone zgodnie z zwartą umową pożyczki od pozostałej do spłaty kwoty pożyczki do dnia następującego po dniu wymagalności pożyczki do dnia wyceny wierzytelności dokonanej wg stanu na dzień 18 maja 2021 roku, które zostały nabyte przez powoda w ramach umowy przelewu wierzytelności z dnia 6 sierpnia 2021 roku w kwocie 155,03 złotych,
5. odsetki ustawowe za opóźnienie naliczane od dnia następującego po dniu wyceny wierzytelności dokonanej wg stanu na dzień 18 maja 2021 roku do dnia poprzedzającego dzień wytoczenia powództwa, od kwoty pozostałych do zapłaty kapitału pożyczki i prowizji w kwocie 148,76 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w sprawie I Nc 37/22 w dniu 11 marca 2022 roku, Sąd Rejonowy w Pieszku nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwany M. W. w ustawowym terminie wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji procesowej, zarówno czynnej jak i biernej oraz zarzut braku udowodnienia roszczenia. Pozwany w szczególności zaprzeczył, aby była dla niego wiążąca umowa pożyczki refinansującej nr (...) z 10 stycznia 2021 roku z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Z daleko idącej ostrożności, pozwany zaprzeczył także, aby powódka skutecznie nabyła wierzytelność dochodzoną w niniejszym postępowaniu.

Pozwany zakwestionował fakt zawarcia umowy cesji wierzytelności 16 marca 2021 roku zwartą pomiędzy pierwotnym wierzycielem D. (...), a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, wskazując, że nie ma możliwości weryfikacji, czy strony umowy złożyły elektroniczne podpisy na umowie.

Podkreślił, że powódka nie wykazała, co było przedmiotem umowy cesji wierzytelności, a zwłaszcza, czy objęła ona swoim zakresem przedmiotowym rzekomą wierzytelność względem pozwanego. Ponadto powódka nie wykazała, czy doszło do zapłaty ceny, a tym samym, że umowa cesji doszła do skutku.

Pozwany wskazał, że nawet jeśli przyjąć, iż pozwany posiada konto w serwisie (...), to umieszczenie przez niego danych w serwisie nie świadczy, że zawarł z pożyczkodawcą umowę pożyczki refinansującej nr (...) z dnia 10 stycznia 2021 roku. Sam fakt, iż na wydruku tym wskazane są dane pozwanego nie potwierdza, że wyraził on wolę zawarcia jakiegokolwiek umowy. Podał, że powódka nie wykazała również spełnienia innych warunków związanych z zawieraniem umów kredytu konsumenckiego tj. wskazanie i wyjaśnienie wszelkich elementów planowanej czynności, dostarczenie nośnika zawierającego zapis umowy pożyczki refinansującej nr (...), dostarczenie formularza

informacyjnego. W ocenie pozwanego powódka nie wykazała, że pozwany składał wniosek o zawarcie kontraktu na odległość, że pomiędzy pozwanym, a pożyczkodawcą została zawarta umowa pożyczki, a także, że pozwanemu zostały wypłacone jakiegokolwiek środki pieniężne.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 k.p.c. ciążył na niej obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne.

Odnośnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Pieszku w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażające się w tezie: „Rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).” (vide wyrok Sądu Najwyższego z 17.12.1996r. w sprawie I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie również wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 21.10.2003r. w sprawie I ACa 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok Sądu Najwyższego z 07.10.1998r. w sprawie II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

Podstawą dochodzonego przez powoda roszczenia jest, jak wynika z treści pozwu, umowa pożyczki refinansującej nr (...) zawarta 10 stycznia 2021 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość pomiędzy pozwanym, a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B..

Niewątpliwie obowiązujące przepisy prawa dopuszczają zawieranie umów za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość.

Pozwany zaprzeczył jednak, żeby zawarł z poprzednikiem prawnym powoda przedmiotową umowę pożyczki i otrzymał przewidziane tą umową środki finansowe.

Zgodnie z przedłożonym przez powoda wydrukiem ramowej umowy pożyczki (§ 3), pożyczka mogła zostać udzielona pożyczkobiorcy, będącemu osobą fizyczną, który, między innymi posiada na Stronie Internetowej Pośrednika aktywny Profil Klienta oraz złożył wniosek o udzielenie pożyczki następnie potwierdzony opłatą rejestracyjną uiszczoną z Indywidualnego Rachunku Bankowego Pożyczkobiorcy albo następnie przeszedł pozytywnie weryfikację przy wykorzystaniu aplikacji K..

W aktach niniejszej sprawy znajduje się raport weryfikacyjny (k. 31), który pochodzi z 4 kwietnia 2019 roku. Nie wynika z niego kiedy pozwany założył konto na serwisie (...), a także czy pozwany złożył kiedykolwiek wniosek o pożyczkę za pośrednictwem serwisu.

Zgodnie z wydrukiem umowy ramowej pożyczki (§ 1 ust. 13) K. jest usługą świadczoną za zgodą Klienta/Pożyczkobiorcy. Usługa ta ma na celu weryfikację danych podanych przez Klienta/Pożyczkobiorcę, potwierdzenie Indywidualnego Rachunku Bankowego Pożyczkobiorcy i stanowi również potwierdzenie woli prowadzenia przez pośrednika Profilu Klienta.

Powódka nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających fakt, że pozwany złożył wniosek o pożyczkę refinansującą. Brak jest również dowodu, że pozwany posiadał wcześniej zadłużenie wobec podmiotu współpracującego z pierwotnym pożyczkobiorcą (§ 1 ust. 33, k. 28), którego nie spłacił, a także brak jest jakiegokolwiek dowodu świadczącego o wysokości niespłaconego zadłużenia.

Powódka domagała się zasądzenia kwoty 5 489,64 złotych, w tym 5 155,34 złotych tytułem niespłaconego kapitału na podstawie umowy zawartej w dniu 10 stycznia 2021 roku. Jednocześnie powódka załączyła potwierdzenia transakcji z dnia 9 stycznia 2021 roku (jeden dzień przed rzekomym zawarciem umowy pożyczki refinansującej). Ponadto

kwota ta nie jest tożsama z żądaniem pozwu, bowiem kwota do wypłaty jaka widnieje na potwierdzeniu to 722,21 zł. Powódka nie przedstawiła również żadnych dowodów, które wskazywałyby, że pozwany zaakceptował umowę pożyczki refinansującej o numerze (...), która jest podstawą dochodzonych roszczeń w niniejszej sprawie.

Z uwagi na powyższe i stanowisko pozwanego, w ocenie Sądu, dowody przedstawione przez powódkę są niewystarczające dla wykazania istnienia zobowiązania pozwanego.

Sąd uznał, że istnienie przedmiotowego zobowiązania pozwanego nie zostało należycie przez powódkę udokumentowane, czego konsekwencją jest oddalenie powództwa w całości.

Mając na uwadze wynik procesu, w oparciu o przepis § 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1 817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które składają się kwota 1800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa.